

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

• Четвер, 16 липня 1981 року • № 83 (2969) •

Ціна
2 коп.

ПЕРЕДНІЙ КРАЙ — ПОЛЕ

Жнива набирають темпів. Щодня до редакції надходять повідомлення про трудові рекорди молодих хліборобів. Комсомольсько-молодіжний екіпаж «Ниви» з колгоспу імені Карла Маркса Добролюбівського району у складі Миколи Савранського та Олександра Любченка намолотили з початку жнив понад півтори тисячі центнерів зерна. Утроє перевищили денне завдання жаткар з колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району молодий комуніст Микола Бинюк, поклавши колосів на 59 гектарах... Знайомі імена. А поруч з'являються нові, щоб утвердитись у боротьбі за хліб першого року одинадцятиріччя. І надійний орієнтир для них — досвід старших.

Успіхи, рекорди не бугають самі по собі. Вони — результат майстерності, трудового ентузіазму хліборобів, для яких девіз «Життя — це боротьба, жодної хвилини простою!» став сьогодні не просто лозунгом, а непорушним законом. Зрештою, успіх справи починається з ідеологічної роботи серед жителів. Бо все започатковується з усвідомлення свого обов'язку перед землею, перед людьми.

Так, нині центр усієї ідеологічної роботи перемістився в поле, на хлібопиймальні пункти — туди, де виростає доля врожаю, де сьогодні передній край. Поле перевіряє готовність до жнив не тільки комбайнерів, жаткарів, політ, а й тих, хто з терпимістю і широким серцем іде до них.

В колгоспі «Рассвет» Бобриницького району детально розробили тематику виступів агітаторів, лекторів, політінформаторів, а також графік проведення заходів — з тим, аби в цей гарячий час дійти до кожного екіпажу. Нині тут щодня з'являються «блискавки» на честь лідерів соціалістичного змагання, результати цього змагання повільно до відома всіх членів хліборобського колективу.

А ось інший приклад. У колгоспі імені 40-річчя Жовтня (цей же район), де секретарем комсомольської організації Володимир Усенко, наполегливою агітацією почали займатися лише годі, коли в загін увійшли перші комбайни. Відак мало, хто дізнався і про трудовий успіх молодих комбайнерів Михайла Яковенка та Василя Букавського, які в один з днів досягли найвищого виробітку. А факт, безперечно ж, важкий того, аби про нього знали сусіди по селу, аби про нього знали сусіди по селу, аби про нього знали сусіди по селу.

Мало в якому колгоспі чи радгоспі молоді жителі не входять у число лідерів. Юнаки та дівчата добре знають техніку, володіють прогресивними методами праці. Та й завдання їм не познати. А поруч їхні ровесники показують нижчі результати. Чому? На це питання мають відповідати комітети комсомолу, комсомольські активісти, аналізуючи результати змагання. Саме так — аналізуючи. Простіше, легше, звичайно, тільки визначити провадланого, назвати того, хто відстає. Цифри можна порівняти. Але, прочитавши «блискавку» чи

Другий рік працює на жнивних у колгоспі «Жовтнева революція» Новгородівського району комсомолка Валентина ГРИЦЕНКО. Провести бесіду із жнивцями, випустити «блискавку», підбити підсумки змагання — це далеко не повний перелік обов'язків молодого агітатора.

Фото І. КОРЗУНА.

гострий сигнал, кожен, знову ж таки, запитає: чому? Аналіз складових успіху одного і причин невдачі іншого дасть змогу підняти відстаючих до рівня передовиків.

Хлібороб думає про хліб завжди. А під час жнив особливо гостро відчуває свою відповідальність за його долю, за те, щоб кожне зернятко впало туди, де йому належить бути. І все ж було б неправильно думати, що сільськогосподарського працівника більше нічого не цікавить. Адже у світі відбувається стільки подій, про які він конче повинен знати. І хоче знати.

Тому вимога — дійти до кожного жителів — стоїть перед комсомольськими комітетами в усій своїй важливості багатогранності. І цього завдання не вирішити без чіткої координації роботи комсомольського активу. Ця робота не повинна завершуватись визначенням тематики виступів. Найважливіше — щоденний контроль і, якщо є потреба, оперативне внесення коректив до плану.

Хліб і пісня — поняття, очевидно, нероздільні. Особливо ж, якщо жинуть комсомольсько-молодіжний екіпаж. Вважайте, без пісні чи танцю, що піднімають настрій, емоційний ефект буде нижчим, ніж міг би бути. Приїзд агітаційно-художньої бригади — завжди радісна подія для хліборобів. І чим різноманітнішим цікавішим є репертуар такого колективу, тим більше задоволення принесе його виступ жителів.

Бюро обкому комсомолу щільно з радістю по культурному будівництву управління культури, обласному прийняло постанову про проведення IV обласного агітконкурсу агітаційно-художніх бригад «Жнива 1981 року — ідеологічне забезпечення!» Почався він позавчора. Усім агітаційно-художнім колективам рекомендовано не обмежуватись рамками лише свого району. І особливо цінними будуть виступи агітколективів, маршрути яких пролянуть через райони — їхні суперники на жнивній лаві.

Повинні активізувати свою роботу лекторські групи райкомів комсомолу. Коротка, але актуальна, пристрастно прочитана лекція здатна підняти настрій жителів, мобілізувати їх на самовіддану працю.

Короткий в полі перепошник. Але й у ці лічені хвилини жителі чекають свіжих газет, журналів. Правильно роблять там, де пошту доставляють просто до комбайнів.

Арсенал методів ідеологічної роботи на жнивних дуже багатий. Перед комсомольським активом стоїть завдання вибрати найефективніші з них в умовах того чи іншого району, господарства, впроваджувати нові форми роботи із жнивцями, змішувати практикуючі моральні стимули.

Методів і засобів багато, а завдання одне — підвищувати якість ідеологічної роботи з хліборобами, передній край для яких сьогодні — поле.

Контрольний екземпляр

ПРАВОФЛАНГОВІ

Телеграма

КОЛГОСП ІМЕНІ КАРЛА МАРКСА ДОБРОЛУБІВСЬКОГО РАЙОНУ: МИКОЛІ САВРАНСЬКОМУ, ОЛЕКСАНДРОВІ ЛЮБЧЕНКУ, МИКОЛІ МАНЬКУ.

Обласний комітет комсомолу і редакція газети «Молодий комунар» з почуттям великої радості і гордості сприйняли повідомлення про ваше трудове досягнення. Зичимо вам, дорогі друзі, нових трудових звершень, комсомольського вогнища у всіх починаннях на благо нашої рідної Вітчизни, а також міцного здоров'я, гарного настрою.

ОБКОМ ЛКСМ УКРАЇНИ
РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

(Цю телеграму було направлено вчора за вказаною адресою).

До армії Микола Савранський та Олександр Любченко працювали в колгоспі імені Карла Маркса Добролюбівського району. В останні жнива перед армією хлопці працювали на списаному СН-4, якого вони самі

відремонтували. А в травні минулого року комсомольці повернулися з лав Радянської Армії і відразу ж приїшли у свою гранторну бригаду. Знаючи працелюбність і наполегливість механізаторів, колгосп вручив їм новеньку «Ниву». Молоді хлібороби не підвели. Сьогодні вони — лідери трудового змагання не тільки серед комбайнерів колгоспу імені Карла Маркса, а й серед жителів району. Два зірочки племінності на їхньому комбайні — 2121 центнер хліба намолотили хлібороби з 111 гектарів.

У тому, що СН-5 працює без простоїв, чимала заслуга і тракториста Миколи Мана, який відвозить зерно із соломю.

Комсомольському екіпажеві вручено перехідний Червоний прапор райкому Компартії України та районного ЛКСМУ, а також перехідний Червоний прапор райкому ЛКСМУ. З трудовою перемогою молодих хліборобів тепло поздоровив колишній механізатор, Герой Соціалістичної Праці С. Я. Єзан.

На знімку: (зліва направо) — М. МАНЬКО, М. САВРАНСЬКИЙ і О. ЛЮБЧЕНКО.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

ТОВАРИШ АГІТБРИГАДА

Майже щодня

вїздіть до жителів агітбригада Маловиснівського районного Будинку культури

Майоріли прапорці на комбайнах колгоспу «Мир». Звучали гарні слова і побажання жителів. Хліб-сіль на щастя, на радість, на добру роботу, піднесли славним комбайнерам Володимир Реві, Дмитрові Зайцеву, Анатолію Катані вбрані в український національний одяг дівчата-колгоспниці. А хлопці дякували за шашу й обіцяли працювати так, щоб зібрати зерно швидко, якісно і без втрат. І всі присутні добре знали, що у їхнього слова міцна основа — техніку дозбирання механізатори готували заздалегідь і на совість.

Святковий настрій передався й нам, культурним. І вже добре відомі нам слова з нашої ж програми, повторені багатьох разів на репетиціях, тут, на цьому залитому сон-

цем лані, зазвучали по-новому, нече самі сповнились сонця і простору: Добрий день, дорогі наші друзі!

З урожайних колгоспних ланей! Наш баяніст Анатолій Панфілов розгянув міхи баяна — і над полем полинула урочиста «Урожайна» на музику А. Пашкевича. А потім були «Земленко моя» самодільного маловиснівського колективу П. Бровченка на слова його брата поета В. Бровченка, «Ой, чего ти, земле, молодіти стала?», народні пісні...

Довіку земле, молодій На радість нам і нашим дітям. Хвала людині трудовій! Хвала рукам, що пахнуть хлібом!

Та ось комбайни розвернулися і рушили до своїх загінків. А наш агітаційний автобус помчав до Малої Виски. Нас чекали попереду нові зустрічі, нові виступи — у колгоспах імені Карла Маркса, імені Щорса...

Б. ОЛЕФІР,
член агітбригади Маловиснівського районного Будинку культури.

ТРУД, І ПІСНЯ

В парку імені В. І. Леніна обласного центру відбувся традиційний творчий звіт колективу заводу «Червона зірка».

На знімках: гордість заводчан — посівні сільгоспмашини; звітує молодь «Червоної зірки» — агітбригада і танцювальний колектив.

Фото В. БОНДАРЕНКА.

ТЕХНІЧНА ТВОРЧІСТЬ

ЗАПРОПОНОВАНО УМІЛЬЦЯМИ

Оригінальний міні-трактор для роботи на городі і в саду сконструював і виготовив молодий електрослюсар Соколювського тракторного заводу на Житомирщині Петро Косоа. Машина, при створенні якої використано агрегатні вузли, деталі мотоцикла і моторолера, може орати, боронувати, вносити добрива, транспортувати овочі і фрукти, а також рубати дрова, качати воду, очисити шляхи від снігу.

До творчого пошуку залучив умільця, як і багатьох інших робітників підприємства, заснування раціоналізатор УРСР, лауреат Державної премії Української РСР Я. А. Артемчук. На його рахунок понад 200 новаторських розробок. Цікавіми ідеями Янів Антоновича Петро обдаровує молоді. У його майстерні завжди можна зустріти молодих раціоналізаторів. З допомогою наставника вони впровадили у виробництво понад 50 різних новинок, що поліпшують технологію виробництва і обробки декоративного каменю.

Під керівництвом ветерана гуртки молодих новаторів діють також серед працівників Коростишова, Головинного, Коринна.

Кор. РАТАУ.

ТВАРИНИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

ФЕРМА

ТРЕТЯ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА

Старанною працею, вагомими здобутками зарекомендували себе дві комсомольсько-молодіжні ферми колгоспу «Перше травня» Маловисківського району. Нині гут надій молодка від корови становить більше одинадцяти кілограмів.

А нещодавно в радгоспі «Маловисківський» створили третю комсомольсько-молодіжну ферму. Одинадцять чоловік (вісім з них — комсомольці) доглядають 265 корів. Перші успіхи дівчат — непогані. Так, Зіна Мачелник, Ніна Дудник, Марія Тибливчак надовго змінюють інші від корови по 9—10 кілограмів молока.

Л. МАХНЕНКО, секретар комітету комсомолу радгоспу «Маловисківський».

ШЕФІ

ХТО ПОБ'Є РЕКОРД?

Комсомольсько-молодіжний цех № 22 на нашому підприємстві по-праву вважається лідером заводських буднів. Середній вік колективу, який тут працює, — 28 років. На рахунок юнаків та дівчат багато хороших, корисних справ.

Ось і нещодавно колектив цього цеху звернувся до всіх комсомольців та молоді підприємства із закликом взяти комсомольське шефство над заготівлею кормів у колгоспі імені Ульянова, з яким робітників єдице давня міцна дружба.

У перший же вихідний

увесь колектив цеху вирушив до підшефного господарства. Робітники працювали на косовій траві, допомагали заготовити сінаж, гіллячковий корм. Всього за той день у громадську годівницю вони заклали понад 40 тонн високопоживних кормів.

Почли ініціаторів підтримали комсомольці усіх цехів підприємства. Тепер щосуботи на поля колгоспу імені Ульянова від'їжджають кормодобувні загони робітників. І хоч рекордного показника ініціаторів — 40 тонн кормів за день — ніхто не зміг ще перекрити, та вони щоразу заготовляють для господарства по 25—30 тонн кормів.

Комітет комсомолу, підтримавши цінне починання передового цеху, закликав юнаків і дівчат підприємства до кінця сезону заготовити в підшефному господарстві не менше 500 тонн кормів з тим, щоб допомогти створити там півторарічний запас кормів для громадської худоби.

В. КОНОВАЛЕНКО, секретар комітету комсомолу головної підприємства виробничого об'єднання «Дружмаш».

м. Кіровоград.

«ЗЕЛЕНІ ЖНИВА»

ДОПОМОГА ШКОЛЯРІВ

Понад тону зелених кормів заготовував нинішнього літа кожен учень Федорівської десятирічки Кіровоградського району.

Найбільше цінної маси зібрали члени табору праці й відпочинку «Світланок», де бригадиром дев'ятикласник Сашко Бандурко. У колгоспі імені Боженка не нарадяться такій підмозі: хлопці і дівчата взялися заготовувати за літо 50 тонн різнотрав'я. На сьогоднішній день вони вже накосили 40 тонн.

Л. ЕЛЬЧАНІНОВА.

ПІОНЕРСЬКІ КОМІСАРИ

ТВОЄ КОМСОМОЛЬСЬКЕ ДОРУЧЕННЯ

ЧЕРВОНІ ВІТРИЛА ТЕТЯНИ МАКІВЧУК

Є на околиці Кіровограда чарівний куточок — «Червоні вітрила». Так називається піонерський табір, де відпочивають діти будівельників...

У кожного в дитинстві, мабуть, є людина, яка в будь-яку хвилину прийде на допомогу. З нею можна погратися і поговорити про все. Бо вона любить жарту, завжди привітна і щира.

Для багатьох хлопчиків і дівчаток з «Червоних вітрил» такими друзями стали їхні загонні вожаки. От послушайте, що кажуть про свою вожаку Тетяну Маківчук її вихованці із загону «Зірочка» Іра Лусак, Люда Медведєва, Оленка Бабенко.

— Тетяна Костянтинівна дуже цікаво казки читає.

— І вірші з нами вчить.

— А мені банти зав'язує.

— Вона дуже схожа на мою старшу сестричку. Така ж добра і допомагає у всьому...

...Після закінчення десятирічки Тетяна Маківчук попросилася в табір — вожакою. Робота знайома: не один рік працювала із жовгентами і піонерами в школі. А мріє Таня вступити наступного року до педагогічного інституту.

— Чому ж одразу, нішнього року не спробуєш?

— Боязко ще. А головне — перевірити себе треба...

У корпусі, де мешкає загін «Зірочка», на найвиднішому місці — велика і гарна лялька. Це — «Попелюшка», перехідний приз, який вручено загоні за перше місце у конкурсі чистоти.

— У нас завжди затихно й призьно, — каже друга вожака загону Олена Кочкіна. — Хлопчики і дівчатка самі слідкують за порядком: і ліжка застилають акуратно, і підлогу підмітають чисто...

Появляється Таня і приносить радісну звістку:

— А сьогодні ввечері до нас приїжджає ляльковий театр!

І вже сяють від радості оченята дітей, і вже хочеться робити все тільки хором, щоб задоволеною була Тетяна Костянтинівна, щоб швидше наступив той довгожданий чудовий вечір...

О. СКИРТАНЬ,

студентка факультету журналістики Київського держуніверситету.

м. Кіровоград.

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

ДИВО, ЛЮДИНОЮ СТВОРЕНЕ

Коли спізнаєшся з турботами, порівняно з якими твої здаються мізерними, — тоді й починаєш думати: ось воно, диво! Не казкове, а народжене життям, людиною створене!

Саме такі думки пробуджує книга Миколи Ілліча Лимонова «Пам'ять серця» (Улан-Уде, Бурятське книжкове видавництво, 1980), якій судилося стати лебединою піснею автора.

Військовий льотчик, він дістав травму, внаслідок якої довгих двадцять п'ять літ був прикутий до ліжка. Сліпий, неспроможний рухатись, без надії на одужання. Та не змогла хвороба подолати людського бажання жити, бути корисним суспільству. Лимонов знаходить себе, він пише статті і спогади про свій багатий на події, неспокійний життєвий

шлях. Згодом, за порадою викладача вузу Євгена Голубєва, взявся за написання згаданої книги.

Вона невелика обсягом, але щедра змістом. Пам'ять авторського серця веде нас від простого трудівника діда Степана до фабрично-заводського учня (ФЗУ) та однокурсників, полеглих у боях за Батьківщину. Вона розповідає про бамбіців, які прийняли Миколу Ілліча в почесні члени бригади. Ми стаємо свідками тривалої і запеклої боротьби мужньої людини з хворобою, дізнаємося про численних друзів-товаришів, які постійно допомагали хворому долати повсякденний нестерпний біль.

Поряд з образами друзів і рідних перед читачем постає і образ автора — воїна, вихователя, комуніста. Як писала в

«Комсомольской правде» журналістка А. Левіна, Лимонов приваблював людей своєю сердечністю, душевною щедрістю, особливим хистом товарищескості. Та ще простоті надзвичайним почуттям гумору. Ось такі рядки належать безнадійно хворому авторові книги: «Одного разу зібрались біля моего ліжка дві старенькі бабусі і давай наді мною голосити: такий біднийкий та нещаснийкий... А у мене тоді тільки-тільки почали

ворушиться пальці. Слухаю я цих бабусь, а сам під простиралом дулю складаю. Зможу, чи ні? Хоч би змогли! Нарешті склав і руку з-під простирала висунув. Бабусі спочатку нічого не зрозуміли, а потім... вирішили, що на додаток до всього у мене ще й не всі дома... А я торжествую: таке досягнення — дулю

зумів скрутити. Потім своєму лікареві показав, вона вже не образилась, раділа разом зі мною...» На подібний протест проти недоречної і припизливої жалості знайде в собі сили в такому стані далеко не кожен.

Розповідь автора доповнюють уривки з його листів, щоденника. В розділі «З нами в одному ряду» ввійшли спогади друзів про М. І. Лимонова, вірші тих, хто його знав.

Книга «Пам'ять серця», на мою думку, посідає чільне місце поруч творів «Як гартувалася сталь» М. Островського, «Всім смертям на зло» В. Титова. «І неможливе можливе» В. Зав'ялова. Тому що вона вчить стійкості, мужності, людяності.

Л. ДМИТРИШИН.

с. Данилоза Балка, Ульяновського району.

НАШЕ ЗНАЙОМСТВО з Оренбурзьким драматичним театром імені М. Горького почалося з перегляду вистави «Річард III». Той факт, що для постановки обрано саме цю, одну з найскладніших у світовій драматургії п'єсу Шекспіра, очевидно, свідчить про велику творчу сміливість колективу. Бо не одне покоління митців ламало творчі списи, прагнувши розгадати трагічну постать кривавого Глостера...

ШЕКСПІРІВСЬКИЙ герой багатогранний і багатоглибкий. При всій своїй реальності він — сконцентрована в метафору ідея, суть якої — зло.

В режисурі заслуженого діяча мистецтва РРФСР Н. Ткачумашева «Річард III» — вистава про деградацію і загибель людської особистості, керованої негативною, людиноненавистницькою ідеєю. Шлях героя до влади — то шлях

У НАС НА ГАСТРОЛЯХ

Про приреченість

ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ
У ВИСТАВІ
ОРЕНБУРЗЬКОГО
ТЕАТРУ ДРАМИ

зла

беззаконня, підступності, жорстокості, сваволі. Він неминує приводить до загибелі. Знесиленний Річард жадає кінця...

Коріння зла театр бачить у самому Річарді, в його натурі. Суть її, натурі, — гіпертрофована, доведена до краю жорстокість. Звідси і стихія вистави — зрада і жах, жах і зрада.

Це підкреслюється моторошністю середовища, в якому розгрівається страхітливий дієвості. Похмура, масивна, замкнута конструкція, запропонована художником С. Шезелевим, — це склеп, де фігури мертвих сприймаються як постійні свідки трагедії — минулих і майбутніх. Трагедія, пов'язана з Річардом, — лише одна з них. Водночас перед нами — міський майдан і тронний зал, в'язниця і ешафот. Панівними є темні, похмурі кольори, напівтемрява, яку розганяють хіба що зловісні полум'я кривавої пожежі. І в центрі всього діяста — Річард, спочатку герцог Йоркський, потім — король.

ЗОВНІ В ГЕРОЄВІ заслуженого артиста РРФСР А. Багрова — нічого особливого. Хіба що погляд, сповнений недовіри. Не сказано жодного слова. Скам'янів, причаївшись на мить на авансцені, Глостер. З його нелюдського погляду дивиться на нас потворна душа...

Актор не акцентує ніщої уваги на фізичному налітці свого героя. Тим рельєфніше виділяється його потворне єство. Підступність і хитрість Річарда А. Багрова — це інстинкт звіра, хижак, що вгледів чергову свою жертву.

У стрімкій сценічній дії спостерігаємо одну-єдину пристрасність Річарда А. Багрова — знищити всіх і всіх (а не тільки тих, хто заважає йому на шляху до влади). Для нього головне — не зупинитися самому і не дати опам'ятатися жертві. Лише в цьому поцілює його сила. Зухвалість і швидкість — ось його знаряддя. Тож і йтонаційний малюнок ролі у А. Багрова

л. ФЕДЧЕНКО.
м. Кіровоград

УДАРНИ КОМСОМОЛЬСЬКІ

БУДАПЕШТ. Ударні комсомольські будови Угорщини поповнилися ще одним великим об'єктом. Комсомольці області Сольнон взяли шефство над реконструкцією паперової фабрики. Юнаки і дівчата зобов'язалися завершити роботи в заплановані строки.

Угорський комсомол нагромадив великий досвід шефства над спорудженням важливих народногосподарських об'єктів. Початок цьому рухові був покладений двадцять років тому, коли на заклик ЦК УНСМ тисячі юнаків і дівчат прийшли на новобудови країни. За ці роки комсомольці внесли значний вклад у спорудження Тисайського і Боршодського хімічних комбінатів, гідроелектростанції, підприємств нашої країни. За ці роки комсомольці взяли шефство над багатьма підприємствами країни, працює понад 100 тисяч юнаків і дівчат.

ПОЧАЛИСЬ ЕКЗАМЕНИ

ХАНОЙ. 300 тис. абітурієнтів приступили до здачі конкурсних екзаменів на вступ до інститутів та інших навчальних закладів В'єтнаму. Це на 40 тис. більше, ніж торік.

Тепер у країні налічується понад 40 вузів, сотні технікумів і профтехучилищ.

ВІДКРИТО ТАБІР

КАБУЛ. Перший військовопатристичний табір молоді відкрився в афганській столиці. У таборі, створеному з ініціативи ЦК демократичної організації молоді Афганістану (ДОМА) і з допомогою міністерства національної оборони, відпочивають і займаються військово-політичною підготовкою близько 300 членів ДОМА з різних провінцій країни.

Виступаючи на церемонії відкриття табору, міністр національної оборони ДІМ М. Рафі підкреслив важливе значення військово-патристичного виховання молоді країни в нинішніх умовах, коли сили імперіалізму, гегемонізму й реакції підуть змови проти молоді республіки.

БЕЗРОБІТТЯ СОЦІАЛЬНЕ ЗЛО

КОПЕНГАГЕН. Безробіття стало соціальним злом сучасного датського суспільства, а тому чисті і для молоді.

У січні цього року кількість молодих безробітних віком до 25 років становила 80 тисяч чоловік, що майже на 40 процентів більше порівняно з попереднім роком. Проте, як підкреслюється в доповіді, опублікованій міністерством праці, ці дані не відбивають усієї гостроти проблеми: багато молодих людей, втративши надію підшукати місце, перестали реєструватися на біржах праці.

ТРАДИЦІЙНИЙ ЗБІР

НІКОСІЯ. Тут відкрився традиційний збір учасників міжнародного табору добровільної праці. В цьому році його організувала Єдина демократична організація молоді Кіпру (ЕДОК) разом з Всесвітньою федерацією демократичної молоді. Збір проходить під девізом «За мир та безпеку народів Середземномор'я». Разом з молодими кіпріотами працюватимуть юнаки і дівчата з Радянського Союзу, Болгарії, Чехословаччини, представники прогресивних молодіжних організацій з ряду середземноморських країн.

З ТЕЛЕ-
ТАЙПНОЇ
СТРІЧКИ
ТАРС

«Мир, дружба, співробітництво»

ХЕЛЬСІНКИ. (Кор. ТАРС).

Для молодого покоління планети тепер немає важливішого завдання, ніж боротьба за мир, заявив у розмові з кореспондентом ТАРС голова Демократичної спілки молоді Фінляндії (ДСМФ) Маркку Кярккяйнен.

Триваюче нарощування озброєнь — пряма загроза майбутньому молоді. Ось чому питання боротьби за мир, припинення гонки озброєнь і роззброєння, обговорювали в січні цього року на Всесвітньому форумі молоді і студентів за мир, розрядку і роззброєння в Хельсінкі, зустріли активну підтримку з боку молодіжних організацій Фінляндії, відзначив М. Кярккяйнен. Ці ж самі питання будуть в центрі уваги III фестивалю дружби молоді Радянського Союзу і Фінляндії, підготовка до якого успішно проходить по всій країні.

Девіз фестивалю — «Мир, дружба, співробітництво» свідчить про прагнення молоді наших країн внести вклад у справу зміцнення загального миру, зазначив М. Кярккяйнен. Фінська молодь підтримує мирні ініціативи Радянського Союзу, виступає проти розміщення на континенті нових американських ядерних ракет середньої дальності, проти виробництва нейтронної зброї. Це знайшло відображення у зверненні до молоді країни, яке несуть учасники «фестивалю неестетети», що фінішує 1 серпня в Турку, де відбудеться відкриття фестивалю.

Наступний фестиваль, сказав наприкінці М. Кярккяйнен, послужить дальшому зміцненню дружби і співробітництва між молоддю Фінляндії і Радянського Союзу, активізації боротьби молодого покоління за мир, роззброєння і розрядку.

А. КЛОЧКО.

Через рік після Олімпіади

Минув майже рік з часу проведення Олімпійських ігор в Москві, але олімпійська тематика не зходить зі сторінок місцевих газет. Новозеландці знову і знову повертаються в пам'яті до тих днів, коли, не дивлячись на нелюдські натиски із-за океану і всередині країни, національна олімпійська команда все-таки взяла участь у цьому вражаючому форумі молодості і спорту.

«Бойкот Олімпіади» провалився цілком, і радянські люди допомогли нам відчувати, що ми не дарма боролися за своє право поїхати до Москви», — заявила недавно в інтерв'ю

одній з місцевих газет п'ятиборець із Веллінгтона Брайен-Алленд Ньют. Перед поїздкою до Москви йому довелося відчувати жорстокий натиск: від анонімних погроз до спроби зашити його без засобів існування. Але мужній спортсмен подолав усі труднощі і достойно захищав честь своєї країни на Олімпійських іграх. Однак, з його слів, ця виснажлива боротьба не дала йому змоги познати все, на що він здатний.

Церемонія відкриття Олімпіади незабутня. Це було надзвичайно видовищне, котре я ніколи не забуду. Ми стали свідками

свята великого спорту», — згадує спортсмен.

Повернувшись додому, він багато разів виступав у клубах, університетах, школах, ділився своїми враженнями від Олімпіади. Б.-А. Ньют як і раніше є одним із керівників ново-зеландської асоціації сучасного п'ятиборства, активно допомагає молодим спортсменам.

Недавно йому і іншим новозеландським учасникам XXII Олімпійських ігор від імені організаційного комітету «Олімпіада-80» було вручено пам'ятні дипломи і сувеніри.

«Олімпіада в Москві стала визначною подією в багатьох відношеннях, — заявила на церемонії голова Олімпійської асоціації Нової Зеландії Ленч Кросс. — Зокрема, ні одні інші ігри, які мені доводилося відвідувати, не мали спортивного спорту такого високого класу».

С. СЕМЕНОВ,
кор. АПН.

Веллінгтон.

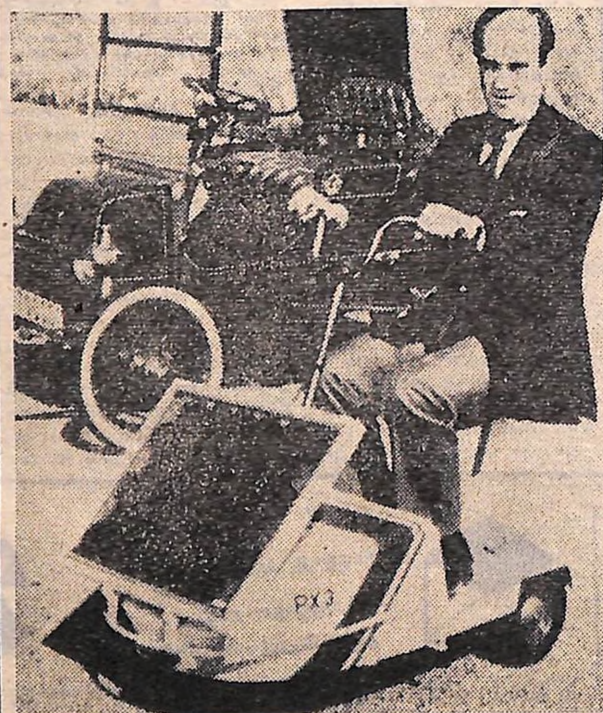
СОНЦЕ КРУТИТЬ КОЛЕСА

Сонячна енергія все ширше використовується у сфері техніки. Вона застосовується для опріснення води, гарячого водопостачання житлових приміщень, електропостачання космічних апаратів.

Оригінальної конструкції мопед (на знімку) змайстрував іспанець Джуан Феррет. Новизна полягає в тому, що замість бензобаку у цього мопеда встановлені сонячні батареї, а замість традиційного «двигна» — електромотор.

Фото агентства

ЕФЕ — ТАРС.

(ТАРС).

Чия нічия?

27 липня в Кіровограді розпочнеться фінальний змагання першості Центральної ради ДСТ «Авангард» з футболу.

Зональна першість Центральної ради ДСТ «Авангард» три дні проходила на стадіоні «Авангард» обласного центру. В ній взяли участь юнаки 1961—1965 років народження з Ровно, Луцька і організатори змагань — кіровоградці.

Розпочався турнір матчем команд ровненського «Авангарду» і «Зірки». На третій хвилині кіровоградці одержали право на штрафний удар. Його майстерно виконав Олег Грегуб, і м'яч потрапив у сітку воріт гостей. Через дванадцять хвилин Олександр Дикунчак подвоїв результат. Після відношення патис господарів поля не припинявся. Двічі добився успіху Юрій Мартиненко. І ось загальний рахунок — 4:0 на користь «Зірки».

Ровенчани в поєдинку з торпедівцями Луцька виявилися сильнішими. У ворота своїх ополітків вони забили три «сухих» м'яча. Отже, в зустрічі наших земляків з болівнянами вирішувалося, хто стане переможцем зони.

Початок цієї гри склався невдало для кіровоградців. На двадцять п'ятій хвилині вони пропустили м'яч. І лише на тридцять шостій хвилині Ігорю Резніченку вдалося встановити рівновагу. Через дві хвилини Юрій Мартиненко виводить свій колектив вперед. Та на початку другого тайму помилка донецького воротаря і захисники «Зірки» Шим скотисталися гості — 2:2. Далі Сергій Гупало зі штрафного забиває у ворота торпедівців третій м'яч, за десяту хвилину до фінальної сирени спортсмени Луцька роблять рівновагу — 3:3. Поєдинок так і закінчився — нічиєю.

«Зірка» набрала три очки з чотирьох можливих і зайняла перше місце. Вона здобула право продовжити боротьбу у фіналі, який, повторюємо, стартує 27 липня у Кіровограді.

В ТВЕРДОСТУП.
громадський кореспондент «Молодого комунара».

МАРШРУТАМІ ГПО НА СТАРТ — УСІЄЮ СІМ'ЄЮ

Переможцем першого етапу всеукраїнських змагань міст під девізом «Усією сім'єю — на старт» стала «команда» робітників Одеського заводу «Холодмаш» Є. А. Олійника. Йй вручено спеціальний приз і диплом. Євген Анатолійович з дружиною захоплюються легкою атлетикою і плаванням, сини — Валерій і Віталій — футболем. Участь у сімейних стартах ще більше здружила дорослих і дітей.

В. ДЕНИСКО,
кор. ПАТАУ.

НА ПРИЗ КЛУБУ «ШКІРЯНИЙ М'ЯЧ» «ЧАЙКА» — НА ВИСОТІ

У Кіровограді, Новоукраїнці, Ульяновці фінішували обласні фінальні поєдинки першості країни з футболу на приз клубу «Шкіряний м'яч».

Майстерністю тут мірялися хлопцями трьох вікових груп, які тренуються за місцем проживання, — з Олександрії, Світловодська, Новоукраїнки, Знам'янки, Ульяновки і Кіровограда. Вчепнено провели всі матчі юні футболісти молодшої і середньої груп з кіровоградської «Чайки» (жєк № 5) і стали на вищу сходинку постаменту шани. Серед команд старшої групи не мали собі рівних футболісти з Кіровоградської середньої школи № 32.

А 20 ЛИПНЯ ДО КІРОВОГРАДА З'ЇХДАЮТЬСЯ ЮНІ ЛЮБИТЕЛІ ШКІРЯНОГО М'ЯЧА З УСІХ ОБЛАСТЕЙ РЕСПУБЛІКИ, ЯКІ НАСТУПНОГО ДНЯ ВИЙДУТЬ НА ФУТБОЛЬНІ ПОЛЯ, ЩОБ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У МАТЧАХ ПЕРШОСТІ УКРАЇНИ.

Клуб «Шкіряний м'яч» кличе на старті спортних, завзятих юних спортсменів, які тренуються у своєму дворі, у своїй рідній школі і мріють про великий футбол!

- Спортивні бази: будівництво нових і експлуатація наявних.
- Клуб «Шкіряний м'яч» скликає друзів.
- Авангардівці Кіровограда у фіналі.

КОР: Олександр Петрович, нині тривають турніри III республіканських молодіжних спортивних ігор. Не кожна з команд, що виступатиме на цих масових змаганнях, укомплектована висококласними спортсменами. Фізкультурні активісти нерідко пояснюють це тим, що в розпорядженні спортсменів немає зразкових спортивних баз, мовляв, на місцях не створено умов для підготовки молодих легкоатлетів, представників ігрових видів спорту, плавання, стрільби, які б могли стати серйозними суперниками членами збірних команд інших областей республіки.

О. П. Березан: Це так. Проблема будівництва типових спортивних споруд справді далеко не розв'язана. І все ж навіть при наявних умовах можна було б зробити значно більше, якби наші фізкультурні працівники, тренери, зокрема, вчителі фізкультури, інструктори по спорту проявляли належну активність. У нас же є такі «активісти», котрі чекають, поки хтось за них зробить добру справу, організує людей. З Помічницької середньої школи № 1, наприклад, надійшов сигнал, що ніде купити спортивну форму для учнів. Ми побували там. І з'ясували, що в школі занедбана спортивно-масова робота з дітьми. Майданчиків біля школи немає, хоч місце для них давно вже «гуляє». Старшокласники ж ходять інколи на тренування до залізничників, витрачаючи дорожочиний час «на перельоти», як вони кажуть, від школи до стадіону «Локомотив». Але й ця база теж занедбана. Навіть сектори для стрибків немає. І в спортзалі порожньо; не працюють душові. Тим часом ці молоді залізничники, ні комсомольці школи не спромоглися навести тут порядок.

Інша ситуація в Гайвороні. Керівники теплово-зорементного заводу бачать, з яким бажанням входять на стадіон залізничники, представники інших колективів фізкультури, з котрими вони підтримують шефські зв'язки. Тому ніколи не ухилиються від того, щоб до-

помогти спортсменам матеріально. Тож є тут гарні ігрові майданчики, горішні містечка, водна станція для веслувальників.

КОР: А як справи на селі? До редакції надходять повідомлення: деякі спортивні бази експлуатуються погано. В селі Лозуватій Ульяновського району, наприклад, колгосп імені Фрунзе кілька років тому побудував новий стадіон. Сектори і бігові доріжки тут з твердим покриттям. Але тепер криза пластмаси і бітуму проростає

тис. Голова ради Микола Рудченко — ініціативний фізкультурний працівник. Саме він зумів організувати кадри, комсомольців і молодь, а керівана ним рада в існуючому контакті з райкомсом комсомолом багато зробила у справі будівництва нових спортивних баз. Але ось прорахунок. Очевидно, треба частіше контролювати не тільки відстані колективів, а й ті, що зміцніли.

КОР: І все ж, очевидно,

СТАДІОН.

ЛІТО.

БУДІВНИЦТВО СПОРТИВНИХ СПОРУД — КОМСОМЛЬСЬКА СПРАВА

ПРОБЛЕМИ...

Літо — пора масових стартів, час для будівництва нових та реконструкції наявних спортивних баз. Про це — бесіда кореспондента «Молодого комунара» з головою обласного спорткомітету О. П. БЕРЕЗАНОМ.

бур'ян. Футбольне поле там заросло травою. Тут навіть почали випасати корів. А навколо — погрознені лави, які фрунзенці називають трибунами для убогізальників. І — жодного лозунга, гасла, заклику. Спортивні люди не згодні, що тут ронани не було жодного спортсмена — не зацікавлено і неприхильно. А поруч відкрито стрілецький тир. Він недовладний, стіни тут не заштукатурено (тому псується).

Хто ж тут має навести порядок? В першу чергу, на це дається, мають зорієнтуватися рада колективів фізкультури та комітет комсомолу колгоспу імені Фрунзе.

О. П. Березан: Безперечно. Саме спортсменам, комсомольцям села повинно бути соромно, що вони допустили таку безгосподарність у власний, як кажуть, дім. Крім того, в Лозуваті часто приїжджають спортсмени усіх сіл, щоб взяти участь у змаганнях на приз пам'яті Героя Радянського Союзу Олександра Маніті. Та й районна рада тобтарства «Нолос», мабуть, випустила з поля зору цей колек-

тив. Голова ради Микола Рудченко — ініціативний фізкультурний працівник. Саме він зумів організувати кадри, комсомольців і молодь, а керівана ним рада в існуючому контакті з райкомсом комсомолом багато зробила у справі будівництва нових спортивних баз. Але ось прорахунок. Очевидно, треба частіше контролювати не тільки відстані колективів, а й ті, що зміцніли.

Тут не робив нагадувань ні голова колгоспу, ні голова райради «Нолос». Прийшли сюди вчитель фізкультури П. К. Солтис та інструктор по спорту Олександр Барський, зібрали комсомольців, молодь і оповістили свою спортивну базу — для себе для всіх.

О. П. Березан: З таких і варто брати приклад. Бо вони сумлінно виконують свій обов'язок. Обов'язок — навести порядок у своєму домі. Але треба більше спитати з байдужих. Особливо — з відповідальних осіб у міських мікрорайонах. За місцем проживання у літні дні треба проводити спортивні змагання якщо не щодня, то хоч у вихідні. Але де?

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА ЛІДЕР — ЛЮДМИЛА БУТЕНКО

ЛЮДМИЛА БУТЕНКО — ОДНА З КРАЩИХ В ГРУПІ СПОРТИВНОЇ ГІМНАСТИКИ ДЮСШ ОБЛСПОРТУ К О М І Т Е Т У. ВОНА УСПІШНО ВИСТУПАЛА НА О Б Л А С Н І Х З М А Г А Н Н Я Х І Ш К О Л Ї Р І В, СТАЛА СРІБНОЮ ПРИЗЕРКОЮ НА ЮНАЦЬКОМУ ЧЕМПІОНАТІ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ РАДИ ДСТ «АВАНГАРД», ДЕ РАЗОМ З НАТАЛІЄЮ АЗІМОВОЮ, ОКСАНОЮ ГРАДІАНІОЮ СВИТЛАНОЮ ОСАДЧОЮ ОТРИМАЛА ЗОЛОТУ НАГОРОДУ ЗА КОМАНДНУ ПЕРЕМОГУ.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

КАЛЕНДАР

Ігор 44 чемпіонату ЄРСР з футболу команд другої ліги п'ятої української зони

ДРУГЕ КОЛО

- 17 ЛИПНЯ, П'ЯТНИЦЯ, 24 ТУР
- «Зірка» (Кіровоград) — «Нолос» (Полтава).
- 20 ЛИПНЯ, ПОНЕДІЛОК, 25 ТУР
- «Зірка» — «Нолос» (Полтава).
- 23 ЛИПНЯ, СУБОТА, 26 ТУР
- «Металург» (Дніпропетровськ) — «Зірка».
- 28 ЛИПНЯ, ВІСІТОРОК, 27 ТУР
- «Дніпро» (Черкаси) — «Зірка».
- 2 СЕРПНЯ, НЕДІЛЯ, 28 ТУР
- «Зірка» — «Торпедо» (Ужгород).
- 5 СЕРПНЯ, СЕРЕДА, 29 ТУР
- «Зірка» — «СКА» (Львів).
- 10 СЕРПНЯ, ПОНЕДІЛОК, 30 ТУР
- «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Зірка».
- 15 СЕРПНЯ, СУБОТА, 31 ТУР
- «Подільня» (Хмельницький) — «Зірка».
- 18 СЕРПНЯ, ВІСІТОРОК, 32 ТУР
- «Бучовина» (Чернівці) — «Зірка».
- 24 СЕРПНЯ, ПОНЕДІЛОК, 33 ТУР
- «Зірка» — «Кристал» (Херсон).
- 27 СЕРПНЯ, ЧЕТВЕР, 34 ТУР
- «Зірка» — «Суднобудівник» (Миколаїв).
- 3 ВЕРЕСНЯ, ЧЕТВЕР, 35 ТУР
- «Океан» (Перн) — «Зірка».
- 6 ВЕРЕСНЯ, НЕДІЛЯ, 36 ТУР
- «Атлантика» (Севастополь) — «Зірка».
- 17 ВЕРЕСНЯ, ЧЕТВЕР, 38 ТУР
- «Зірка» — «Стахановець» (Стаханов).
- 22 ВЕРЕСНЯ, ВІСІТОРОК, 39 ТУР
- «Вугляк» (Горлівка) — «Зірка».
- 25 ВЕРЕСНЯ, П'ЯТНИЦЯ, 40 ТУР
- «Нолатор» (Жданов) — «Зірка».
- 1 ЖОВТНЯ, ЧЕТВЕР, 41 ТУР
- «Зірка» — «Торпедо» (Ужгород).
- 4 ЖОВТНЯ, НЕДІЛЯ, 42 ТУР
- «Зірка» — «Авангард» (Ровно).
- 9 ЖОВТНЯ, П'ЯТНИЦЯ, 43 ТУР
- «Зірка» (Вінниця) — «Зірка».
- 12 ЖОВТНЯ, ПОНЕДІЛОК, 44 ТУР
- «Спартак» (Вінниця) — «Зірка».
- 17 ЖОВТНЯ, СУБОТА, 45 ТУР
- «Зірка» — «Фрунзенець» (Севастополь).
- 20 ЖОВТНЯ, ВІСІТОРОК, 46 ТУР
- «Зірка» — «Весна» (Чернівці).

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316030, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 30.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня (мені) І. М. Димитрова
видаєництво
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обласного комітету України
м. Кіровоград, вул. Гітліки 2.